

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

(πρώην Ι Τμήμα)

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 4 Φεβρουαρίου 2020, με την εξής σύνθεση: Σωτηρία Ντούνη, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Ι Τμήματος, Ευαγγελία Σεραφή (εισηγήτρια) και Αντιγόνη Στίνη, Σύμβουλοι, Κωνσταντίνος Δήμου και Γεράσιμος Σταματάτος, Πάρεδροι, οι οποίοι μετέχουν με συμβουλευτική ψήφο.

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε ο Αντεπίτροπος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, Ευάγγελος Καραθανασόπουλος, ως νόμιμος αναπληρωτής της Γενικής Επιτροπής της Επικρατείας, η οποία είχε κώλυμα.

Γραμματέας: Πελαγία Κρητικού, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου με βαθμό Α΄ της κατηγορίας ΔΕ.

Για να δικάσει την από2014 (Α.Β.Δ.2014) έφεση της τελούσας υπό ειδική διαχείριση (άρθρα 68 επ. του ν. 4307/2014) ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «...», με ΑΦΜ ..., που εδρεύει στο ... (οδός ...) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου ... (ΑΜ/ΔΣΑ ...)

κατά: του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπεί νόμιμα ο Υπουργός Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε δια του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Διονυσίου Κολοβού.

Με την έφεση αυτή η εκκαλούσα επιδιώκει την ακύρωση της .../29.1.2014 απόφασης καταλογισμού του Υπουργού Εθνικής Άμυνας.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε το Δικαστήριο άκουσε:

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο της εκκαλούσας, ο οποίος ζήτησε την παραδοχή της έφεσης.

Τον εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου, ο οποίος ζήτησε την απόρριψη της έφεσης. Και

Τον Αντεπίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος ανέπτυξε την από 4.2.2020 έγγραφη γνώμη του και πρότεινε την έκδοση προδικαστικής απόφασης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, με την παρουσία των ως άνω μελών του και της Γραμματέα του.

**Αφού μελέτησε τη δικογραφία
Σκέφθηκε κατά τον νόμο και
Αποφάσισε τα ακόλουθα:**

1. Με την έφεση αυτή, όπως οι λόγοι της αναπτύσσονται με τα από 25.5.2014, 26.9.2019 και 13.2.2020 νομίμως κατατεθέντα υπομνήματα, ζητείται η ακύρωση της ...29.1.2014 απόφασης του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, με την οποία καταλογίσθηκε σε βάρος της εκκαλούσας και υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου το ποσό των 132.250.000,00 ευρώ, που φέρεται ότι καταβλήθηκε σε αυτήν αχρεωστήτως από το Ελληνικό Δημόσιο, στο πλαίσιο εκτέλεσης της σύμβασης (... «...»), που κυρώθηκε με τον ν. .../2010.

2. Επί της έφεσης αυτής εκδόθηκε η 1425/2018 απόφαση του Τμήματος τούτου, με την οποία αναβλήθηκε η έκδοση οριστικής απόφασης προκειμένου να παρασχεθούν διευκρινίσεις και να συμπληρωθούν τα στοιχεία του φακέλου εκ μέρους των διαδίκων, κατά τα ειδικότερα εκτεθέντα σε αυτήν. Ακολούθως, μετά την προσκόμιση των αιτηθέντων συμπληρωματικών στοιχείων, νόμιμα φέρεται η έφεση προς περαιτέρω εξέταση.

3. Στο άρθρο 98 παρ.1 του Συντάγματος ορίζεται: «1. Στην αρμοδιότητα του Ελεγκτικού Συνεδρίου ανήκουν ιδίως: α. Ο έλεγχος των δαπανών του Κράτους, καθώς και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων, που υπάγονται με ειδική διάταξη νόμου στο καθεστώς αυτό. β. (...) γ. Ο έλεγχος των λογαριασμών των δημοσίων υπολόγων και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων, που υπάγονται στον προβλεπόμενο από το εδάφιο α' έλεγχο. δ. (...) στ. Η εκδίκαση διαφορών σχετικά (...) με τον έλεγχο των λογαριασμών του εδαφίου γ' (...)». Εξάλλου, ο Κώδικας Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 (φ. 52 Α'), ορίζει στο άρθρο 1 υπό τον τίτλο «Αρμοδιότητες του Ελεγκτικού Συνεδρίου» ότι: «1. Το Ελεγκτικό Συνέδριο: (...) ιστ) Δικάζει τις αμφισβητήσεις που ανακύπτουν από τον έλεγχο των λογαριασμών των υπολόγων (...) ιη) Δικάζει τις εφέσεις που υπάγονται με βάση τις κείμενες διατάξεις στην αρμοδιότητά του κατά καταλογιστικών αποφάσεων, οι οποίες εκδίδονται από τους Υπουργούς ή άλλα αρμόδια προς τούτο συλλογικά ή μη όργανα της διοίκησης και αφορούν τη διαχείριση υλικού ή χρημάτων του Δημοσίου ή των Ν.Π.Δ.Δ. γενικά».

4. Από τις διατάξεις που εκτέθηκαν στην προηγούμενη σκέψη προκύπτει ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει την πρωτογενή εκ του Συντάγματος δικαιοδοσία εκδίκασης των διαφορών που γεννώνται κατά τον έλεγχο των λογαριασμών εν γένει, όπως προκύπτει από την συνδυαστική ερμηνεία των περιπτ. γ' και στ' της παρ.1 του άρθρου 98 του Συντάγματος, η οποία (δικαιοδοσία) εκτείνεται και σε διαφορές πέραν εκείνων που ανακύπτουν από τον έλεγχο των λογαριασμών των δημοσίων υπολόγων που ασκείται από το ίδιο το Ελεγκτικό Συνέδριο, δηλαδή καλύπτει όλες τις διαφορές που αναφέρονται από εκτελεστές διοικητικές πράξεις που εκδίδονται στο πλαίσιο τέτοιου ελέγχου. Περαιτέρω, από τη διατύπωση της διάταξης της περίπτ. στ' της παρ.1 του άρθρου 98 του Συντάγματος συνάγεται ότι ως λογαριασμός νοείται όχι μόνον η λογοδοσία, ως σύνολο, του υπόχρεου δημοσίου υπολόγου, αλλά και οποιαδήποτε, ανεξαρτήτως ειδικότερου τύπου, απεικόνιση των εσόδων και εξόδων δημόσιας διαχείρισης. Ως έλεγχος λογαριασμών νοείται, επίσης, και οποιαδήποτε αυτεπάγγελτη ή μη ενέργεια δημόσιας αρχής που έχει ως αντικείμενο ή συνέπεια την έστω και μερική επιβεβαίωση του ορθώς έχουν λογαριασμού δημόσιας διαχείρισης. Όπως δε έχει κριθεί (αποφάσεις Ολομ. ΕλΣυν 1104/2007, 565/2000, Πρακτικά 12^{ης} Γεν.Συν./16.6.2010), στη δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου υπάγονται όχι μόνον οι διαφορές από τον καταλογισμό των ίδιων των δημοσίων υπολόγων για τα ελλείμματα που ανακύπτουν στη διαχείρισή τους, αλλά και οποιουδήποτε άλλου εμπλεκομένου, του οποίου ο καταλογισμός διενεργείται προς αποκατάσταση του διαπιστωθέντος ελλείμματος. Συνεπώς, στη δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου ανήκει και η εκδίκαση των διαφορών που προκύπτουν από την

αναζήτηση μη νομίμως καταβληθέντων χρηματικών ποσών με καταλογισμό των προσώπων τα οποία τα εισέπραξαν αχρεωστήτως από το Δημόσιο, χωρίς τα πρόσωπα αυτά να είναι δημόσιοι υπόλογοι, στον βαθμό που δεν ενεργούν πράξεις διαχείρισης, επειδή η διοικητική πράξη με την οποία καταλογίζονται τα πρόσωπα αυτά επιφέρει δημοσιολογιστικές συνέπειες και συνιστά πράξη τακτοποίησης λογαριασμού. Περαιτέρω, στις περιπτώσεις σύναψης δημόσιας σύμβασης, διεπόμενης από το διοικητικό ή το ιδιωτικό δίκαιο, κατά την εκτέλεση της οποίας και κατόπιν διοικητικού ελέγχου του οικείου λογαριασμού, στον οποίο αποτυπώθηκαν οι διενεργηθείσες στο πλαίσιο της σύμβασης πληρωμές, φέρεται να ανέκυψε έλλειμμα, ειδικότερη μορφή του οποίου αποτελεί η αχρεώστητη ή παράνομη καταβολή χρηματικού ποσού στον αντισυμβαλλόμενο του Δημοσίου, οι καταλογιστικές πράξεις που εκδίδονται για την αναζήτησή του με νομική βάση τις διατάξεις του εκάστοτε ισχύοντος Κώδικα Δημοσίου Λογιστικού περί τακτοποίησης και αποκατάστασης της δημόσιας διαχείρισης και προστασίας των δημοσιονομικών συμφερόντων του Δημοσίου εξακολουθούν να υπάγονται στην κατ' άρθρο 98 παρ.1 περ. στ' δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Δεν ασκεί δε επιρροή το γεγονός ότι το προς ανάκτηση ποσό συνίσταται σε συμφωνηθείσα στο πλαίσιο δημόσιας σύμβασης παροχή ή αντιπαροχή (π.χ. συμβατικό τίμημα), καθόσον τούτο αντιστοιχεί από δημοσιονομική άποψη σε δαπάνη εγγραφείσα στον οικείο δημόσιο λογαριασμό που εμπίπτει στις προστατευτικές της δημόσιας διαχείρισης διατάξεις, η δε καταλογιστική πράξη με την οποία επιδιώκεται η άρση του παράνομου ή αδικαιολογήτως κτηθέντος οφέλους συνιστά διοικητικό μέτρο που συντελεί στην αποκατάσταση (τακτοποίηση) του λογαριασμού.

Άλλωστε, κάθε δαπάνη του Δημοσίου ανάγεται σε έννομη σχέση του ουσιαστικού δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, ο καθορισμός δε της δικαιοδοσίας επί των σχετικών από την τακτοποίηση των λογαριασμών διαφορών με κριτήριο την έννομη σχέση από την οποία εκπορεύθηκε η υποχρέωση του Δημοσίου προς πληρωμή, θα έθιγε τον πυρήνα της δικαιοδοσίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου και την πρακτική αποτελεσματικότητα του άρθρου 98 παρ.1 περ. στ' του Συντάγματος. Εξάλλου, προς επίλυση της αχθείσας ενώπιόν του δημοσιονομικής διαφοράς, το Ελεγκτικό Συνέδριο δύναται να εξετάζει παρεμπιπτόντως ζητήματα άλλης δικαιοδοσίας, με την επιφύλαξη της τυχόν ύπαρξης δεδικασμένου (βλ. άρθρο 1 εδ. β' του π.δ/τος 1225/1981), όπως και την τυχόν δέσμευσή του από απόφαση διαιτητικού δικαστηρίου, επί ζητημάτων εντός των ορίων της επιτρεπτής κατά το Σύνταγμα δικαιοδοσίας του, κατ' άρθρα 8 παρ.1, 20 παρ.1, 94, 95 και 98 του Συντάγματος (ΑΕΔ 24/1993, πρβ. ΣτΕ 4248, 586/2015, 3634/1994). Ειδικότερα, στην περίπτωση που η δικαιοδοσία του διαιτητικού δικαστηρίου για ζητήματα που άπτονται της δημόσιας σύμβασης έχει ορισθεί ως αποκλειστική, δεν θίγεται η εξουσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου προς επίλυση της δημοσιονομικής διαφορά από την έκδοση καταλογιστικής πράξης κατ' επίκληση των προστατευτικών της δημόσιας διαχείρισης διατάξεων, καθόσον το διαιτητικό δικαστήριο δεν έχει την εξουσία να ακυρώνει διοικητικές πράξεις, αφού τέτοια εξουσία μόνο σε ρητή διάταξη του Συντάγματος θα μπορούσε να στηριχθεί (ΣτΕ 2934/2019, 2999/2017, 1199/2005). Συνεπώς, το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει δικαιοδοσία για την ακύρωση ή μη της καταλογιστικής πράξης, εφόσον αυτή εκδόθηκε κατόπιν ελέγχου των λογαριασμών του Δημοσίου.

5. Στην προκειμένη περίπτωση, η καταλογιστική απόφαση, με την οποία επιδιώκεται η ανάκτηση του ποσού των 132.250.000,00 ευρώ, που καταβλήθηκε από το Ελληνικό Δημόσιο στην εκκαλούσα στο πλαίσιο εκτέλεσης της σύμβασης ... (... «...»), που κυρώθηκε με τον ν. .../2010, εκδόθηκε, όπως συνομολογείται από το Ελληνικό Δημόσιο (βλ. σελ. 4 του από 13.2.2020 υπομνήματος), κατ' επίκληση των διατάξεων του άρθρου 33 του ν. 2362/1995, με τις οποίες προβλέπεται ο καταλογισμός από τον διατάκτη των ποσών των μη νομίμων πληρωμών σε βάρος των αχρεωστήτως λαβόντων. Συνεπώς, με βάση όσα έγιναν δεκτά στην προηγούμενη σκέψη, η εκδίκαση της διαφοράς αυτής, που ανέκυψε από τον έλεγχο λογαριασμών που διενήργησε ο ίδιος ο διατάκτης (Υπουργός Εθνικής Άμυνας) στις επιμέρους καταβολές που έλαβαν χώρα στο πλαίσιο εκτέλεσης των ως άνω συμβάσεων, κατά τον οποίο (έλεγχο) φέρεται ότι ανέκυψε έλλειμμα (υπό την ειδικότερη μορφή της αχρεώστητης πληρωμής του ανωτέρω ποσού στην εκκαλούσα), το οποίο απαιτείται να καλυφθεί με την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, που συνιστά πράξη αποκατάστασης/τακτοποίησης δημόσιου λογαριασμού και, συγκεκριμένα, του λογαριασμού στον οποίο αποτυπώθηκαν οι επίμαχες καταβολές προς την εκκαλούσα, εμπίπτει στη δικαιοδοσία του Ελεγκτικού Συνεδρίου (και όχι των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, όπως θα συνέβαινε στην περίπτωση π.χ. επιβολής ποινικής ρήτρας, που συνιστά «έκτακτο έσοδο» -και όχι δαπάνη- του Δημοσίου -απόφαση Ι Τμ. 2140/2017-), χωρίς να ασκεί επιρροή το γεγονός ότι εν προκειμένω, σύμφωνα με τον ν. .../2010, με τον οποίο κυρώθηκαν οι επίδικες συμβάσεις, σε περίπτωση οποιασδήποτε διαφωνίας ή διαφοράς μεταξύ των συμβαλλομένων μερών σχετικά με τις εν

λόγω συμβάσεις ή όρους αυτών, που δεν δύνανται να επιλυθούν φιλικά, υπάρχει ρήτρα αποκλειστικής διαιτησίας με βάση τους κανόνες του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου, εφόσον πάντως το διαιτητικό δικαστήριο δεν διαθέτει εξουσία ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης. Τέλος, το πρωταρχικό ζήτημα της κατάφασης της δικαιοδοσίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι σαφώς διακριτό και όλως διάφορο από το εξεταζόμενο σε ύστερο στάδιο, ζήτημα της νομιμότητας ή μη της απόφασης αυτής επί τη βάση του ισχύοντος κατά τον χρόνο έκδοσής της νομοθετικού και συμβατικού πλαισίου.

6. Η ένδικη έφεση, για την οποία καταβλήθηκε το ελάχιστο νόμιμο παράβολο (βλ. το .../31.3.2014, σειράς ..., διπλότυπο είσπραξης τύπου Α της ΔΟΥ ...), έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και εν γένει νομότυπα και, ως εκ τούτου, είναι τυπικά δεκτή και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητα των προβαλλομένων με αυτήν λόγων.

7. Η κύρωση δημόσιας σύμβασης με νόμο είναι επιβεβλημένη όταν αυτή περιέχει διατάξεις που δημιουργούν υποχρεώσεις για τους τρίτους, καθώς και όταν η κύρωση είναι αναγκαία για την έγκυρη συμβατική δέσμευση του Δημοσίου. Με την κύρωση αυτή δεν αλλοιώνεται ο συμβατικός χαρακτήρας της σύμβασης ούτε προσδίδεται σ' αυτήν ισχύς κανόνα εξ αντικειμένου δικαίου έναντι των συμβαλλομένων μερών, η σύμβαση δε εξακολουθεί να αποτελεί την αποκλειστική πηγή των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμβληθέντων. Τα αυτά ισχύουν και στις περιπτώσεις που ο νόμος δεν περιορίζεται στην κύρωση της σύμβασης, αλλά, προκειμένου ιδίως να ισχυροποιήσει τους συμβατικούς όρους, το περιεχόμενο των οποίων τυχόν

αντιτίθεται προς την ισχύουσα κατά τον χρόνο κατάρτισης της σύμβασης νομοθεσία, ορίζει περαιτέρω ότι οι όροι της σύμβασης αποκτούν ισχύ νόμου. Και τούτο, διότι με την προσθήκη αυτή δεν δημιουργούνται για τους συμβαλλόμενους και άλλες συνέπειες εκτός από εκείνες τις οποίες προκαλεί η νομοθετική κύρωση της σύμβασης, κατά τα ανωτέρω (ΣτΕ 880/2016).

8. Ο ν. .../2010 «...» (φ. .. Α'), στο άρθρο μόνο, όπως ίσχυε μετά τη τροποποίησή του με το άρθρο .. του ν. .../2010 (φ. .. Α'), ορίζει τα εξής: «Κυρώνονται και αποκτούν ισχύ νόμου τα παρατιθέμενα υπό στοιχείο Β' σχέδια συμβάσεων οι οποίες κρίνονται και χαρακτηρίζονται επωφελείς και συμφέρουσες για το Ελληνικό Δημόσιο. 2. Παρέχεται στους Υπουργούς Οικονομικών και Εθνικής Άμυνας η πληρεξουσιότητα, εντολή και εξουσιοδότηση να υπογράψουν την παρατιθέμενη υπό στοιχείο Β' Εκτελεστική Συμφωνία και τις εμπεριεχόμενες σε αυτήν συμβάσεις των Προγραμμάτων ... και κάθε άλλο έγγραφο ή τροποποίηση των παραπάνω συμβάσεων, ως εκπρόσωποι του Ελληνικού Δημοσίου και σε εκτέλεση του παρόντος νόμου. 3. Μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου τίθενται σε ισχύ η Εκτελεστική Συμφωνία και οι εμπεριεχόμενες σε αυτήν συμβάσεις σύμφωνα με τα εκεί προβλεπόμενα. 4. (...) 6. Οι ρυθμίσεις του παρόντος νόμου υπερισχύουν κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης νόμου. Για ό,τι δεν ρυθμίζεται ειδικά στις κυρούμενες συμβάσεις εφαρμόζεται συμπληρωματικά ο Αστικός Κώδικας».

9. Με τις διατάξεις του νόμου αυτού κυρώθηκε η Εκτελεστική Συμφωνία που συνήφθη μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας, νομίμως εκπροσωπούμενης από τον Υπουργό Οικονομικών και τον Υπουργό Εθνικής

Άμυνας, της «...» (..), της «...», της «...» (..) και της «...» (...) καθώς και τα συμπεριλαμβανόμενα σε αυτά σχέδια συμβάσεων (...). Ειδικότερα, σύμφωνα με το προοίμιο της Εκτελεστικής Συμφωνίας (σημείο τελευταίο) και την αιτιολογική έκθεση επί του ν. .../2010,2010, υπεγράφη μεταξύ των ως άνω μερών Συμφωνία – Πλαίσιο (Framework Agreement), η οποία σκοπούσε στη διαμόρφωση ενός πλαισίου συνεργασίας μεταξύ αυτών αλλά και ενός σχήματος οριστικού διακανονισμού των μεταξύ τους αξιώσεων. Στη Συμφωνία αυτή προσδιορίζονταν οι επιμέρους υποχρεώσεις των μερών με την υπογραφή οριστικών εκτελεστικών συμβάσεων. Οι συμβάσεις αυτές ενσωματώθηκαν μετά το Κεφάλαιο Α', που αφορά στον οριστικό και συνολικό συμβιβασμό μεταξύ των μερών, ως ακολούθως: α) Σύμβαση υπ' αριθμ. ... «Για την προμήθεια (...) με δικαίωμα προαίρεσης (OPTION) ενός (1) επιπλέον ..., για τις ανάγκες του ...» (Κεφάλαιο Β της Εκτελεστικής Συμφωνίας), β) Σύμβαση υπ' αριθμ.» (Κεφάλαιο C), η οποία έπρεπε να υπογραφεί από τα συμβαλλόμενα μέρη (τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας και ...), με αντικείμενο ... για αποκλειστική χρήση του ... τύπου ... και την προμήθεια ... με τα παρελκόμενά τους καθώς και την παροχή των σχετικών υπηρεσιών (Πρόγραμμα ...). Η σύμβαση αυτή περιλαμβάνει 35 άρθρα, τα Παραρτήματα Α έως W και τις επισυναπτόμενες προσθήκες, ως αναπόσπαστο σύνολο, γ) «Συμφωνία Παραίτησης» των εμπλεκόμενων μερών, για τη διευθέτηση των διαφορών τους, από την εκτέλεση των ως άνω Προγραμμάτων ...κατά τα παρελθόντα έτη (Κεφάλαιο D), δ) Την «Περαιτέρω Εκτέλεση της Συμφωνίας Πλαίσιο» (Κεφάλαιο E) και ε) Τις «Τελικές Διατάξεις» (Κεφάλαιο F), στις οποίες περιλαμβάνονται τελικές ρυθμίσεις ως προς την εφαρμογή της

Εκτελεστικής Συμφωνίας (βλ. συναφώς την αιτιολογική έκθεση επί του ν. .../2010 και την από ...2010 έκθεση επί του οικείου νομοσχεδίου της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής).

10. Στο άρθρο 28 της Σύμβασης ..., υπό τον τίτλο «Διαιτησία», ορίστηκε ότι: «1. Όλες οι διαφορές ή διαφωνίες που θα προκύψουν από την εκτέλεση της παρούσας Σύμβασης ή σε σχέση με αυτήν, θα διευθετούνται φιλικά μέσω διαπραγματεύσεων αμοτέρων των Συμβαλλομένων Μερών. 2. Σε περίπτωση οποιασδήποτε διαφωνίας ή διαφοράς, μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών, σχετικά με την παρούσα Σύμβαση ή κάποιον όρο αυτής, η οποία δεν δύναται να λυθεί φιλικά από τα Συμβαλλόμενα Μέρη εντός τριάντα (30) ημερών, η διαφωνία αυτή ή διαφορά θα επιλύεται με Διαιτησία, σύμφωνα με τους Κανόνες Διαιτησίας και Συμβιβασμού του διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου, από τρεις (3) Διαιτητές, οριζόμενους σύμφωνα με τους Κανόνες αυτούς (...) 3. Η απόφαση των διαιτητών θα είναι τελική, οριστική και δεσμευτική για τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη, σύμφωνα με τον Ελληνικό Νόμο (...). Περαιτέρω, στο Κεφάλαιο F της κυρωθείσας Εκτελεστικής Συμφωνίας και στην παρ. 12 αυτού προβλέπεται ότι: «Οποιαδήποτε διαφορά προκύπτει από ή συνδέεται με την Συμφωνία αυτή θα επιλύεται με διαδικασίες διαιτησίας στην Αθήνα, Ελλάδα, η οποία θα διεξάγεται στην Ελληνική ή Αγγλική γλώσσα από τρεις (3) διαιτητές σύμφωνα με τους διαδικαστικούς κανόνες του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου. Η ΕΔ θα διορίζει τον ένα διαιτητή και οι ... θα διορίζουν από κοινού τον άλλο διαιτητή, ενώ ο τρίτος διαιτητής (επιδιαιτητής) που θα ενεργεί ως πρόεδρος του διαιτητικού δικαστηρίου, θα επιλέγεται από τους δύο διαιτητές, που θα

διορίζονται από ή για λογαριασμό των Συμβαλλόμενων Μερών της Ε.Σ. (...)
Ρητώς διευκρινίζεται ότι οι διαιτητικές ρήτρες των άρθρων 28 των Συμβάσεων
.... θα εφαρμόζονται για όλες τις διαφορές που εμπίπτουν στο πεδίο
εφαρμογής τους».

11. Από τις διατάξεις του άρθρου 19 παρ.1 του ν. 2735/1999 «Διεθνής
Εμπορική Διαιτησία» (φ. 167 Α') συνάγεται ότι στις περιπτώσεις διεθνούς
εμπορικής διαιτησίας, τα μέρη, με συμφωνία τους, καθορίζουν ελεύθερα τη
διαιτητική διαδικασία. Συνεπώς, τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να
συμφωνήσουν ότι η διαιτησία θα διεξαχθεί κατά τον Κανονισμό Διαιτησίας
(Rules of Arbitration) του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου – ΔΕΕ
(International Chamber of Commerce – ICC), δηλαδή κατά θεσμοποιημένη
διαιτησία (ΑΠ 102/2012). Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 6, 32, 34
και 35 του ίδιου νόμου προκύπτει ότι κατά της διαιτητικής απόφασης μπορεί
να ασκηθεί μόνον αγωγή ακύρωσης -για συγκεκριμένους λόγους, που
προβλέπονται κατά τρόπο αποκλειστικό (άρθρα 897 Κ.Πολ.Δ. και 34 ν.
2735/1999)- ενώπιον του Εφετείου, μέσω της οποίας ελέγχεται εάν τηρήθηκαν
οι όροι υπό τους οποίους είναι δυνατή η επίλυση της διαφοράς από διαιτητικό
δικαστήριο. Σκοπός της αγωγής ακύρωσης δεν είναι να επανελεγχθεί η
διαιτητική απόφαση ως προς τα πραγματικά και τα νομικά της θεμέλια (κατά
τούτο, άλλωστε, διαφέρει από την έφεση και την αναίρεση), αλλά να εξετάσει
το τακτικό δικαστήριο κατά πόσον η απονομή δικαιοσύνης από τους διαιτητές
ανταποκρίθηκε προς τις τασσόμενες προϋποθέσεις (Εφ.Αθ. 2382/2011 και την
εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Εξάλλου, η διαιτητική απόφαση, ως γνήσια
δικαιοδοτική πράξη, παράγει από την έκδοσή της δεδικασμένο υπό τις

διαγραφόμενες στο άρθρο 896 Κ.Πολ.Δ. προϋποθέσεις -εφαρμοζομένων προς τούτο των διατάξεων των άρθρων 322, 324 έως 330, 332 έως 334 Κ.Πολ.Δ.- και εξοπλίζεται με εκτελεστότητα κατ' άρθρο 904 παρ.2 εδ. β' Κ.Πολ.Δ. (ΑΠ 366/2016).

12. Με την προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας που εκδόθηκε στις2014, δηλαδή σε χρόνο όπου οι επίδικες συμβάσεις ήταν σε ισχύ, καθώς δεν έχουν μέχρι σήμερα καταγγελθεί από κάποιο από τα συμβαλλόμενα μέρη (βλ. σελ. 16 του από 13.2.2020 υπομνήματος του Ελληνικού Δημοσίου), καταλογίσθηκε σε βάρος της εκκαλούσας και υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, κατόπιν της2014 γνωμοδότησης της Κεντρικής Γνωμοδοτικής Επιτροπής Προμηθειών ..., το ποσό των 132.250.000,00 ευρώ, το οποίο η εκκαλούσα φέρεται ότι έλαβε αχρεωστήτως, στο πλαίσιο εκτέλεση της σύμβασης ... (Πρόγραμμα ...), κατ' εφαρμογή της κυρωθείσας με τον ν. .../2010 Εκτελεστικής Συμφωνίας, για αιτία μη επακολουθήσασα, καθόσον, για λόγους που αφορούν αποκλειστικά στην ίδια, δεν εκτέλεσε το συμβατικά προβλεπόμενο έργο της. Ειδικότερα στο σώμα της προσβαλλόμενης και στο σκέλος της αιτιολογίας της μνημονεύονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: «2. Επειδή: α. Δυνάμει του (α) σχετικού (εννοείται ο ν. .../2010 περί κύρωσης της οικείας Εκτελεστικής Συμφωνίας) η εταιρεία συμφώνησε με το Ελληνικό Δημόσιο: (1) ... (2) Στο πλαίσιο του Προγράμματος ..., συμφωνήθηκε η ολοκλήρωση των εργασιών στο ... και η παραγγελία ..., αντί του εκσυγχρονισμού ..., ο οποίος και ματαιώθηκε ως μη συμφέρων, μετά από σχετική εισήγηση του Επιπλέον των ανωτέρω, συμφωνήθηκε όπως το Ελληνικό Δημόσιο παραλάβη Επιπλέον Υλικά (Excess Materials), (τα οποία είχαν παραχθεί και αγοραστεί

από την εταιρεία ..., προκειμένου να χρησιμοποιηθούν στον εκσυγχρονισμό των ..., που τελικά, σύμφωνα με τα παραπάνω, ματαιώθηκε) καταβάλλοντας το ποσό των 117 εκατ. ευρώ, προκειμένου να τα χρησιμοποιήσει ως ανταλλακτικά για τα ήδη κατεχόμενα β. Μέχρι σήμερα δεν έχει εκτελεστεί το συμβατικά προβλεπόμενο έργο και συγκεκριμένα: (1) (...) (2) Στη Σύμβαση ... (πρόγραμμα ...), θα έπρεπε να έχουν παραδοθεί το ... (προβλεπόμενη παράδοση ..) (...) δ. Με την από 16 Μαΐ 2011 καταγγελία από την ... της μεταξύ τους υποσύμβασης με τα ..., όπως αποδέχονται και τα ..., η κατασκευή των νέων ... του προγράμματος «...» δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς την ... εκτός των άλλων και για λόγους αποκλειστικών δικαιωμάτων σχεδιαστή ε. Η κατασκευή, σύμφωνα με παραδοχή από μέρος ... των δύο ... του προγράμματος «...» δεν έχει αρχίσει. Η παραδοχή ενισχύεται τόσο από τις συμβατικά απαιτούμενες μεταφορές κυριότητας μετά από κάθε πληρωμή (άρθρο 7 Σύμβασης ...) οι οποίες ουδέποτε απεστάλησαν από τα ... όσο και από τη συμβατική τους υποχρέωση για ασφάλιση των 2 νέων ... (άρθρο 9 Σύμβασης ..) η οποία δεν έχει τηρηθεί έως σήμερα καθόσον κατά δήλωσή τους δεν υπάρχει αντικείμενο προς ασφάλιση. στ. Σήμερα δεν εκτελούνται συμβατικές εργασίες στα το Ελληνικό Δημόσιο δεν εκτελεί πληρωμές, οι εργαζόμενοι είναι σε απεργία, ενώ οι όποιες προσπάθειες φιλικού διακανονισμού δεν έχουν ευδοκιμήσει. ζ. Η αναστολή των εργασιών του προγράμματος των ... και των εργασιών συντήρησης αυτών από την πλευρά των ..., έχει ως συνέπεια την κατάρρευση του επιπέδου λειτουργικής κατάστασης του συνόλου των συσκευών και συστημάτων των ... καθώς και την πρόκληση μόνιμων βλαβών (χωρητικότητα συστοιχιών). η. Η υπαίτια

αδυναμία των ... να εκπληρώσουν την υποχρέωσή τους έναντι του Ελληνικού Δημοσίου καταδεικνύει και τις πρόσθετες ευθύνες τους έναντι του Δημοσίου για τις οποίες υπάρχει ρητή επιφύλαξη κάθε νομίμου δικαιώματος, καθώς κατέστη αδύνατη η εν γένει πρόοδος των εργασιών, υλοποίησης και παράδοσης του έργου που απετέλεσε και όρο της Εκτελεστικής Συμφωνίας, που κυρώθηκε με τον νόμο ...2010 (σημειωτέον ότι συνεπεία του νόμου αυτού δεν περιβλήθηκαν την ισχύ νόμου μόνο τα δικαιώματα αλλά και οι υποχρεώσεις των αντισυμβαλλομένων του Ελληνικού Δημοσίου, με συνακόλουθες εύλογες συνέπειες ως προς εύρος και το περιεχόμενο των δεσμεύσεων του Δημοσίου και του Υπουργείου) με πολλαπλές πρόσθετες ζημιές για το Ελληνικό Δημόσιο. θ. Η μη εκπλήρωση των υποχρεώσεων (...) οφείλεται σε λόγους που αφορούν αποκλειστικά το πρόσωπο της αντισυμβαλλόμενης εταιρείας Α.... ι. Η ανωτέρω εταιρεία εισέπραξε το ποσό των 132.250.000 ΕΥΡΩ που αντιστοιχεί στο ποσό που έχει καταβληθεί έως σήμερα από το Ελληνικό Δημόσιο για τμήμα του προγράμματος «...» κατ' εφαρμογή της Εκτελεστικής Συμφωνίας για αιτία που δεν επακολούθησε. ια. Σύμφωνα με το άρθρο 33 του ν. 2362/95 (...) καταλογίζεται ο αχρεωστήτως λαβών. ιβ. Σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 3 του ν. 2690/1999 (...) αν η άμεση λήψη του δυσμενούς μέτρου είναι αναγκαία για την αποτροπή κινδύνου ή λόγω επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος, είναι, κατ' εξαίρεση, δυνατή, η χωρίς κλήση του ενδιαφερομένου ρύθμιση. ιγ. Ως επιτακτικό δημόσιο συμφέρον νοείται εν προκειμένω η ανάγκη άμεσης διασφάλισης διά της έκδοσης της αποφάσεως καταλογισμού μίας εξαιρετικά μεγάλης απαίτησης του Ελληνικού Δημοσίου, προερχόμενης από την εκτέλεση προγραμμάτων ...,

άμεσα συνδεδεμένων με ζητήματα .., έναντι του κινδύνου να καταστεί η είσπραξη της απαίτησης αυτή αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής, ενόψει και των λοιπών οικονομικών υποχρεώσεων των ... έναντι τρίτων δανειστών. Μετά την επιβολή του μέτρου θα ακολουθήσει η αναζήτηση των απόψεων των ..., τις οποίες επί της ουσίας έχουν ήδη εκθέσει, όπως προκύπτει από τη μέχρι σήμερα αλληλογραφία με την Υπηρεσία. Μετά την επιβολή του μέτρου θα ακολουθήσει η αναζήτηση των απόψεων του ενδιαφερομένου».

13. Σημειώνεται ότι, όπως συνομολογεί το Ελληνικό Δημόσιο (σελ. 14 του από 13.2.2020 υπομνήματος), μετά την έκδοση της ανωτέρω καταλογιστικής απόφασης δεν επακολούθησε καμία περαιτέρω διοικητική ενέργεια (π.χ. ταμειακή βεβαίωση) για την εκτέλεσή της (σχετ. και το .../15.7.2019 έγγραφο του Υπουργείου ...).

14. Μετά από ανεπιτυχείς προσπάθειες επίλυσης των διαφορών με το Ελληνικό δημόσιο με φιλικό διακανονισμό στο πλαίσιο του άρθρου 28 των Κεφαλαίων Β και C της Εκτελεστικής Συμφωνίας, η εκκαλούσα άσκησε από κοινού με άλλες (αλλοδαπές) εταιρείες ενώπιον του Διεθνούς Διαιτητικού Δικαστηρίου του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου την από ...2012 προσφυγή στη διαιτησία στρεφόμενη, μεταξύ άλλων, κατά του Ελληνικού Δημοσίου (υπόθεση ICC Case No.), όπως στη συνέχεια αυτή αναθεωρήθηκε και συμπληρώθηκε (στις 11.1.2013, 10.9.2013 και στο μετά την ακροαματική διαδικασία υπόμνημά της, βλ. σχετ. παρ. .. της Διαιτητικής Απόφασης), με την οποία ζήτησε τα εξής: α) να υποχρεωθεί το Ελληνικό Δημόσιο να της καταβάλει το ποσό των 75.500.000, 00 ευρώ συν τόκους, β) να υποχρεωθεί το Ελληνικό Δημόσιο να της καταβάλει το ποσό των

882.750.000,00 ευρώ, συν τόκους και γ) να αναγνωρισθεί ότι τα ποσά που καταλογίσθηκαν σε βάρος την με την ήδη προσβαλλόμενη2014 καταλογιστική απόφαση του Υπουργού ... και την2014 όμοια, δεν οφείλονται.

15. Επί του επίμαχου αναγνωριστικού αιτήματος (βλ. σκ. 14 στοιχείο γ), το Διαιτητικό Δικαστήριο, με την από 29.9.2017 οριστική απόφασή του, αφού δέχθηκε ότι έχει δικαιοδοσία να κρίνει την ενώπιόν του αχθείσα διαφορά (βλ. παρ. 2032 της Διαιτητικής Απόφασης), έκρινε, αφού έλαβε υπόψη του τούς κύριους και πρόσθετους αμυντικούς ισχυρισμούς του Ελληνικού Δημοσίου και τα αντεπιχειρήματα των αιτούντων, ότι τα ποσά που καταλογίσθηκαν από το Ελληνικό Δημόσιο σε βάρος της εκκαλούσας δεν οφείλονται από την τελευταία διότι i) το Ελληνικό Δημόσιο δεν κατέβαλε το τίμημα όταν αυτό κατέστη οφειλόμενο, ii) η εκκαλούσα ανέστειλε έγκυρα την υποχρέωσή της να ..., iii) η ... ολοκληρώθηκε από το ... βάσει της «Συμφωνίας Ολοκλήρωσης» και iv) οι συμβάσεις «...» δεν καταγγέλθηκαν, με συνέπεια να μην υπάρχει εισέτι υποχρέωση για αποκατάσταση των ποσών (βλ. παρ. 2068 έως 2086 της Διαιτητικής Απόφασης). Πιο συγκεκριμένα, στην εν λόγω Διαιτητική Απόφαση αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι «το Ελληνικό Δημόσιο ήταν υποχρεωμένο να υποβάλει τη διαφορά που ερείδεται στις Πράξεις Καταλογισμού σε διαιτητικό δικαστήριο» (παρ. 2081), ότι «βάσει του Άρθρου ΣΤ.12 της Εκτελεστικής Συμφωνίας, το Ελληνικό Δημόσιο δεσμεύεται ανέκκλητα να υποβάλει στη διαιτησία του ICC “οποιαδήποτε διαφορά η οποία προκύπτει από ή συνδέεται με” την Εκτελεστική Συμφωνία» (παρ.2082), ότι «η δέσμευση αυτή αποκλείει τη δυνατότητα του Δημοσίου να καταφύγει σε

διοικητικές πράξεις ή διαδικασίες (όπως είναι οι Πράξεις Καταλογισμού) προκειμένου να παρακάμψει τη σαφή υποχρέωσή του να προσφύγει στη διαιτησία, η οποία αναλαμβάνεται με την Εκτελεστική Συμφωνία -μία σύμβαση που έχει κυρωθεί στο σύνολό της (περιλαμβανομένης και της Ρήτρας Διαιτησίας) δια του Ν. .../2010» (παρ. 2083) και ότι «συνοψίζοντας, το Ελληνικό Δημόσιο εξέδωσε τις Πράξεις Καταλογισμού κατά παράβαση του Άρθρου ΣΤ.12 της Εκτελεστικής Συμφωνίας» (παρ. 2084). Περαιτέρω, το Ελληνικό Δημόσιο κατέθεσε με τη σειρά του την από ...2014 προσφυγή στη διαιτησία (υπόθεση ICC Case No), ζητώντας τη συνεκδίκαση με την ως άνω προσφυγή της εκκαλούσας, αίτημα το οποίο απορρίφθηκε. Σημειώνεται ότι η υπόθεση αυτή δεν έχει ακόμη εκδικαστεί στο ακροατήριο και, όπως επισημαίνει το Ελληνικό Δημόσιο (βλ. σελ. 8 του από 13.2.2020 υπομνήματος), δεν πιθανολογείται η έκδοση οριστικής απόφασης πριν από το έτος 2022.

16. Κατά της από2017 οριστικής απόφασης του Διαιτητικού Δικαστηρίου το Ελληνικό Δημόσιο άσκησε την από2017 αγωγή ακύρωσης, κατ' άρθρο 897 επ. Κ.Πολ.Δ., ενώπιον του Εφετείου Αθηνών, το οποίο την απέρριψε στο σύνολό της με την .../2019 απόφασή του. Κατά της τελευταίας αυτής απόφασης του Εφετείου το Ελληνικό Δημόσιο άσκησε την από ...2019 αίτηση αναίρεσης ενώπιον του Αρείου Πάγου, η εκδίκαση της οποίας εκκρεμεί (η συζήτηση ορίστηκε για τις2021), καθώς και αίτηση αναστολής, επί της οποίας εκδόθηκε η .../2019 απόφαση του Αρείου Πάγου (σε συμβούλιο), με την οποία ανεστάλη, κατά παραδοχή της αίτησης, η από2017 Διαιτητική Απόφαση.

17. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι σύμφωνα με το -έχον ταυτόσημο περιεχόμενο- άρθρο 28 της επίδικης σύμβασης ... (Πρόγραμμα «...») σε συνδυασμό με την παρ. 12 του Κεφαλαίου F και την παρ. Α.6 του άρθρου μόνου του ν. .../2010, το Ελληνικό Δημόσιο και η εκκαλούσα είχαν δεσμευθεί συμβατικά ότι οποιαδήποτε μεταξύ τους διαφορά, η οποία δεν θα μπορούσε να διευθετηθεί φιλικά, θα επιλυόταν οριστικά με διαιτησία, σύμφωνα με τους κανόνες του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου. Μεταξύ των περιπτώσεων που επιβάλλεται προσφυγή στη διαιτησία περιλαμβάνεται, προδήλως, το δικαίωμα ή μη ανάκτησης από το Ελληνικό Δημόσιο του ποσού των 132.250.000,00 ευρώ, το οποίο καταβλήθηκε στο πλαίσιο της ανωτέρω σύμβασης. Επομένως, εφόσον οι επίδικες συμβάσεις ήταν σε ισχύ (βλ. σκ. 12) και το Ελληνικό Δημόσιο -το οποίο δύναται πράγματι, κατ' επίκληση του άρθρου 33 του ν. 2362/1995, να διενεργεί οποτεδήποτε έλεγχο των γενομένων στο πλαίσιο των επίδικων συμβάσεων καταβολών προς την εκκαλούσα- θεωρούσε ότι το ποσό αυτό είχε καταβληθεί αχρεωστήτως, ήτοι για αιτία που δεν επακολούθησε, όφειλε, τηρώντας τις σχετικές νομοθετικές και συμβατικές πρόνοιες, δηλαδή σε περίπτωση που δεν επιτυγχανόταν φιλική επίλυση της διαφοράς, να προσφύγει υποχρεωτικά στη διαιτησία, η οποία θα αποφαινόταν αμετάκλητα και δεσμευτικά για το ζήτημα αυτό. Μόνο δε στην περίπτωση που το διαιτητικό δικαστήριο αποφαινόταν ότι το ποσό αυτό είχε πράγματι καταβληθεί αχρεωστήτως, θα υφίστατο δικαίωμα του Δημοσίου να αξιώσει ακόμη και με μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης την επιστροφή του ποσού αυτού, χωρίς, ωστόσο, να είναι αναγκαία η έκδοση σχετικής καταλογιστικής απόφασης, αφού η απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου, εφόσον εκδόθηκε

εντός των ορίων της δικαιοδοσίας του, αποτελεί δεδικασμένο και εκτελείται αναγκαστικά, όπως έγινε δεκτό ανωτέρω (βλ. σκ. 11). Εν προκειμένω, όμως, το Ελληνικό Δημόσιο παρέκαμψε τις ως άνω υποχρεωτικές διαδικασίες και αποφάνθηκε μονομερώς, υποκαθιστώντας τους διαιτητές, ότι η εκκαλούσα παρέβη τις συμβατικές της υποχρεώσεις και ότι οφείλει για τον λόγο αυτό να επιστρέψει το ήδη καταλογισθέν σε βάρος της ποσό. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση τυγχάνει ακυρωτέα, ως εκδοθείσα κατά παράβαση νόμου, ήτοι του άρθρου 28 της επίδικης σύμβασης (...), σε συνδυασμό με την παρ.12 του Κεφαλαίου F και την παρ. Α.6 του άρθρου μόνου του ν. .../2010. Και τούτο ανεξαρτήτως του ότι, όπως ήδη εκτέθηκε (βλ. σκ. 14), το Διαιτητικό Δικαστήριο έκρινε, αναφορικά με την ουσία της υπόθεσης, ότι το ποσό που αποτέλεσε αντικείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης δεν οφείλεται από την εκκαλούσα. Συναφώς αναφέρεται ότι το γεγονός ότι εκκρεμεί αίτηση αναίρεσης κατά της .../2019 απόφασης του Εφετείου Αθηνών δεν ασκεί εν προκειμένω έννομη επιρροή, καθώς πέραν του ότι, όπως συνομολογείται από το Ελληνικό Δημόσιο (βλ. σκ. 15 και 16 του από 13.2.2020 υπομνήματος), οι προβαλλόμενοι λόγοι αναίρεσης δεν συνέχονται με το ζήτημα της επίδικης απόφασης καταλογισμού, σε κάθε δε περίπτωση η όποια απόφαση του Αρείου Πάγου, ακόμη και ακυρωτική, δεν δύναται να καταστήσει ισχυρή και νόμιμη την προσβαλλόμενη απόφαση, αφού η νομιμότητα της τελευταίας κρίνεται με βάση το νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά τον χρόνο έκδοσής της (...2014), κατά το οποίο, όπως ήδη εξετέθη, το Ελληνικό Δημόσιο δεν είχε τη δυνατότητα να δράσει μονομερώς, αλλά όφειλε, εφόσον θεωρούσε ότι το ανωτέρω ποσό είχε καταβληθεί αχρεωστήτως, λόγω της ρήτρας αποκλειστικής

διαιτησίας, το κύρος της οποίας δεν αμφισβητεί, να προσφύγει στο Διαιτητικό Δικαστήριο για την επίλυση της διαφοράς.

18. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η ένδικη έφεση, κατά παραδοχή του λόγου αυτού, που προβάλλεται βάσιμα, να γίνει δεκτή, παρελκούσης της εξέτασης των λοιπών λόγων έφεση, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να διαταχθεί η απόδοση του κατατεθέντος παραβόλου έφεσης στην εκκαλούσα (άρθρο 73 παρ.4 του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013). Τέλος, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, το Ελληνικό Δημόσιο πρέπει να απαλλαγεί από τα δικαστικά έξοδα της εκκαλούσας, σύμφωνα με την αναλόγως εφαρμοστέα εν προκειμένω διάταξη του άρθρου 275 παρ.1 του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 2716/1999 (φ. 97 Α') Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την από2014 έφεση της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «...».

Ακυρώνει τη2014 απόφαση καταλογισμού του Υπουργού Εθνικής Άμυνας.

Διατάσσει την επιστροφή του κατατεθέντος παραβόλου στην εκκαλούσα. Και

Απαλλάσσει το Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά της έξοδα.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 14 Ιουλίου 2020.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΩΤΗΡΙΑ ΝΤΟΥΝΗ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΕΡΑΦΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΕΛΑΓΙΑ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Πρώτου
Τμήματος στις 17 Δεκεμβρίου 2020.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΒΛΑΧΑΚΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΟΛΥΜΠΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ